

DIENSTBAAR LEVEN

(her)ontdekken van bewust diaconaal leven

jaarthema 2025-2026

Thema

Oktober: Opdracht

November: Belofte

December: Doen

Bij deze derde hand-out heeft de jaarthema commissie samen met de diaconie als doel de Bijbelse opdracht en belofte van diaconie (dienstbaarheid) concreet te maken: tijd voor het doen van diaconaat in de praktijk! Het jaarthema wordt in feite in twee delen gesplitst; een introductie op het jaarthema (oktober, november, december 2025) en een verdieping van het jaarthema met hierbij ook themadiensten (januari t/m april 2026). Hierbij sluiten dan ook de diaconale collecte-thema's aan.

Lezen Handelingen 4: 32-37

De weg tot dienstbaarheid

Na de opdracht en de belofte komt nu het derde onderdeel aan bod: doen. Doen is niet zomaar iets uitvoeren. Het is het gevolg van wat God ons vraagt én wat Hij ons belooft. De opdracht van God laat zien waarheen we mogen gaan; Zijn belofte geeft de kracht en bemoediging om dat werkelijk te durven. En dan komt het derde: het in praktijk brengen. Doen is handelen naar de wil van de Heere. Hij schakelt gewone mensen zoals wij in om te dienen in Zijn Koninkrijk. God heeft ons het grootste geschenk gegeven: Zijn heil in Jezus Christus. En als mensen die naar Zijn beeld zijn gemaakt en willen leven zoals Jezus, de Heiland, mogen wij iets van dat heil zichtbaar maken in de wereld om ons heen.

Opdracht – Belofte – Doen: een eenvoudige volgorde, maar tegelijk een diepe weg van discipelschap en dienstbaarheid.

Eén van hart en ziel

In Handelingen 4 valt meteen iets op: de gelovigen waren één van hart en één van ziel (vers 32). Dat is niet gewoon 'goed met elkaar kunnen opschieten'. Het betekent: dezelfde levensrichting, dezelfde liefde, dezelfde focus.

Je zou kunnen zeggen: alle neuzen dezelfde kant op. Ze wilden God dienen en daarom ook elkaar dienen. Dat betekent niet dan we allemaal hetzelfde zijn of doen. Ieder mens is anders, ieder heeft eigen talenten, eigen mogelijkheden, eigen karakter. Maar juist die verschillen vormden samen een geheel. De een gaf tijd, de ander bezit; de een had woorden, de ander daadkracht. Alles bij elkaar met één gemeenschappelijk doel: dienstbaarheid.

Dominee Van Trigt zei ooit: 'De opgave komt nooit zonder de gave.'

God vraagt niets zonder eerst te geven. God heeft een ieder van ons toegerust met talenten (de gave) die we mogen inzetten bij het doen (de opgave). Hij rust mensen toe. Hij geeft talenten, mogelijkheden, doorzettingsvermogen, bewogenheid. En daarom kunnen wij doen wat Hij van ons vraagt. Aan Hem alle eer: in alles wat wij doen, werkt Hij in ons.

Niemand kwam tekort

Het zichtbare gevolg van gezamenlijke dienstbaarheid is al even opmerkelijk: niemand leed gebrek (vers 34). Want aan ieder werd uitgedeeld naar dat men nodig had (vers 35). Hier wordt een hulpbehoevende voorzien van hulp, zodat hij of zij niet langer hulpbehoevend hoeft te zijn. Niet dat iedereen ineens rijk was, maar wie wél rijk was, deelde met wie arm was. Wie tekort kwam, ontving. Wie overvloed had, gaf. Op die manier werden verschillen geen muren, maar bruggen.

Een Studiebijbel verwoordt het treffend: 'Binnen de geloofsgemeenschap zouden er geen armen hoeven te zijn.'

Dat is niet alleen een organisatorisch principe, maar vooral een geestelijke houding: zien wat een ander nodig heeft, en met liefde daarin willen voorzien. En toch blijft dit niet binnen de muren van de eerste gemeente. Jezus leert ons dat onze naaste niet stopt bij de mensen die we kennen. Wij leven in grote welvaart - en dat is niet zomaar geluk, maar een vorm van toerusting. God geeft overvloed, zodat wij iets kunnen betekenen in een wereld vol armoede en nood.

We hoeven het niet alléén te doen. Individueel kunnen we misschien niet alle problemen oplossen, maar samen, in dezelfde geest en met hetzelfde verlangen - één van hart en één van ziel - kunnen we wel degelijk verschil maken. Dat kost tijd, geld, aandacht, misschien zelfs comfort. Jezus bezat als mens geen huis en leefde niet in welvaart. Wat hij had, deelde hij. Hij gaf Zijn leven voor velen; dan mogen wij in Zijn voetsporen toch wel iets van onze overvloed delen?! Zo is bewust diaconaal leven geen verplichting, maar een manier van dienstbaar leven.

Joses: een persoonlijk gezicht in een grote menigte

Als je Handelingen 4 goed leest, valt niet alleen vers 32 op. Er is nog een verhaal. Namelijk in vers 36 en 37. Het gaat hier over Joses. Waarom wordt hij genoemd? Joses hoeft helemaal niet op te vallen, want iedereen die bezit heeft verkoopt en

deelt. Maar juist omdat zijn verhaal ons iets wil leren. In vers 34–35 staat dat allen die bezit hadden, dit verkochten en deelden. Iedereen deed mee. Door Joses, ook wel Barnabas, bij naam te noemen, zoomt Lukas als een fotograaf in op één gezicht in een grote menigte. In de massa lijkt iedereen hetzelfde te doen, maar bij Joses zie je het persoonlijke besluit, de innerlijke keuze. Je ziet als het ware het moment waarop hij dacht: 'Ik wil iets doen. Ik kan iets doen. Ik ga iets doen.'

Hij had een akker, verkocht die en bracht de opbrengst bij de apostelen. Niet uit plicht, maar uit verlangen. Zijn hart werd bewogen; zijn handen volgden.

Joses kwam uit Cyprus en was van Levitische afkomst. Levieten waren van oudsher dienaren in de tabernakel en tempel. Ze leefden van de gaven die het volk bracht. Ze wisten wat het was om te ontvangen én om te dienen. Dat tekent Joses. Zijn hart was niet gericht op bezit verzamelen. Hij wilde dienen, geven, delen. Hij kende de rijkdom van God en wist dat de ware schat niet op aarde is te vinden, maar in de hemel ligt.

Door hem apart te noemen, laat de Bijbel ons in een spiegel kijken: Ben ik als Joses en bereid een persoonlijke keuze te maken om te delen van wat God mij gaf, niet alleen omdat anderen het doen, maar omdat mijn hart bewogen is?

Al eerder hebben we gezien dat rijkdom niet alleen geld en goed is, maar dat God ons heeft gezegend met vele vormen van rijkdom. Om daarvan te doen delen is geloof, vertrouwen en misschien ook wel een portie lef nodig. Het Hebreeuwse woord 'Lev' verwijst direct naar het hart, ons innerlijk, het centrum van emoties en gevoelens. Moeten we ons hart niet wat vaker laten spreken?

Diaconaat: doen in de praktijk

In onze gemeente bestaat de diaconie uit drie diakenen. Ze zetten zich met liefde in, maar kunnen onmogelijk elke nood alleen dragen. Diaconaat is niet het werk van drie personen, maar het is het hart van de hele gemeente. Het gaat om samen zien, samen dienen en samen dragen. Daarom is de vraag niet alleen: 'Wat doet de diaconie?' maar ook: 'Wat kan ik doen?'

- Welke keuzes maak jij wanneer het gaat om dienen?
- Durf jij iets van jouw rijkdom - in welke vorm dan ook - te delen als een dankoffer aan God?
- Ben jij bereid jouw talenten in te zetten om samen met de diaconie nood te verlichten?
- Zie jij mogelijkheden die anderen misschien niet zien?

De diaconie heeft jouw inzet nodig. Niet alleen handen, maar vooral harten die geraakt zijn door Gods liefde en die liefde willen delen. Je kunt geven met je hand, maar geef vooral met je hart.

Vragen:

1. Welke persoonlijke keuzes maak je als het op dienen aankomt en heb je ook het lef om van je rijkdom te delen en dat voor Gods aangezicht aan te bieden als een Hem welgevallig dankoffer?
2. De diaconie bestaat uit een college van drie diakenen. Het is lang niet altijd mogelijk voor dit college om alle zaken de aandacht te geven die soms nodig is. Ben je bereid de diaconie met je talenten hierin te ondersteunen?
3. Is 'Eén van hart en ziel' een vereiste om (elkaar) als gemeente echt te dienen? Of kan dat ook wel op eigen houtje?
4. Omcirkel hieronder eens wat jouw diaconale voornemens zijn voor het nieuwe jaar **en ga dat ook doen!**

Praktische hulp bieden aan mensen in nood: boodschappen doen, vervoer regelen, maaltijd koken, helpen bij klussen
Oog en oor hebben voor eenzamen en kwetsbaren: op bezoek gaan, kaartje sturen, iemand opbellen, samen wandelen
Delen van materiële rijkdom: kleding doneren, voedsel inzamelen, spullen weggeven, tijd investeren, je 'tienden' geven
Oplopen met mensen in moeilijke situaties: luisteren, meeleven, bidden met of voor iemand, helpen bij vinden van hulp
Diaconale inzet in de buurt of wereldwijd: wijkactiviteiten, taalmaatje, huisvesting, schoonmaken, missionaire reis maken

Luistertip:

Heer, wat kan ik doen? | Elly en Rikkert
Leun maar op Mij | Matthijn Buwalda
Vertrouwen | Urker Mannenkwartet

<https://www.youtube.com/watch?v=lmYN6EkWe9g>
<https://www.youtube.com/watch?v=UhsvYRcovtk>
<https://www.youtube.com/watch?v=gmanoUFkBeY>

ik ga in de 'Diaconie hulpvragen Gouderak' app-groep

**Op welke manier je ook de Heere wil dienen,
het begint met vertrouwen.
Dat je het kan, maar bovenal dat
Hij zal voorzien in wat je nodig hebt.**

Heb je ideeën, vragen of gedachten bij dit jaarthema?
De diakenen luisteren graag naar je. Samen mogen we ontdekken waarom God ons hier heeft geplaatst en wat Hij door ons heen wil doen. Bel 06-13805570 of mail: diaconie@gouderaksekerk.nl